

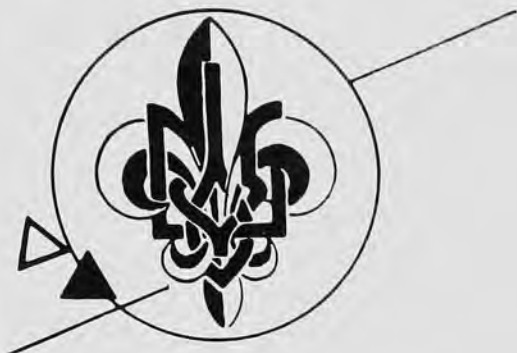
ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ—JUNE 1984

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

- 1 З нових поезій В. Ткаченко
- 1 Знайди час Ярина Зоряна
- 1 Тисячоліття Хрищення України Г.Л.Н.
- 2 Вислід 7-го Конкурсу молодечої творчості в Австралії
- 2 Молоде перо: Один день газетної сторінки Т. Бейлі
- 3 Крайова зустріч УСП 1983-84 в Австралії Г. Бурковська
- 4 Привіт з крайової зустрічі УСП Австралія
- 5 Про різні фобії
- 6 Спорт і спортсмени: Галина Прокуменчикова В.К.К.
- 7 Мої враження на службі Божій К. Шмулик
- 8 Син рослинного світу П. Утевська
- 8 Яка професія цього Бульбасика? Меланя
- 9 Пісня пластунів на еміграції А. Овчаренко
- 10 Цупке життя В. Кархут
- 11 Словник мудрої голови: Ми і укр. "Пиджин" Вілан
- 12 Молоде перо: Уривки з денника Г. Остапович Л. Драган
- 13 Чи знаєте?
- 14 30-річчя Курення УПЮ-ок ім. Олени Пчілки Юначки
- 16 Вечір "Юнака" в Нью-Йорку Л.Ю.
- 18 Хроніка
- 18 Оголошення

● Ілюстрації: Меланя Павлів, Христя Юрчук

● На обкладинці: Фото: Таборова щогла і відзнака ЮМПЗ—1983 в Німеччині

Редагус колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващун
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
ст. пл. Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямками та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ 1984
Ч.П. 6 /247/ РІК XXII

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

Ukrainian Youth Association, 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olga Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.

Second class mail registration # 2185 ● Klev Printers Ltd., 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

Валентина Ткаченко

З НОВИХ ПОЕЗІЙ

Я тебе з свого гукаю літа.
Може, прийдеш, отаким, як був?...
І підем не по золі, по цвіті,
Там, де вітер веснами одгук.

Де пізнали ми війни тривоги,
Весь її лункий пекельний жах,
Смілістю перейдені дороги,
Зустрічі неждані на фронтах.

Так бува: замріюсь ненароком,
Задивившись на далекий шлях.
Може, прийдеш і відчуєш спокій,
Колоскові шелести в полях?...

Молодість розкриється спочатку,
Вернеться незвідане тепло.
Подарую я тобі на згадку
Все, що в нас було і не було.

Згадую тебе у будні й свята...
Скільки це уже минуло літ?!
Під гармат оглушливі розкати
Загубився на стежках твій слід.

На стежках, де час біжить шалено
І відлунює нове життя...
На стежках... та лиш не в серці в мене,
Не дано для серця забуття!

Ярина Зоряна

ЗНАЙДИ ЧАС...

Знайди час — на дружню розмову,
Бо корисний це лік для душі.
Знайди час — на слово ласкаве,
Зате цінять людину в житті.

Знайди час — приголубити зором
Та й вдихнути з квітів аромат...
Знайди час щоб веселки узором
Розігнати журбу, "бурі й град".

Знайди час, щоб сонця проміння
Просвітило всі твої думки...
Знайди час — на сердечні моління
Так проживеш щасливі роки!

"Промінь", листопад 1982.

(1988 - 1988)

ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

ІЗ ПОБУТУ ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

БАРВІНОК

Скромна квітка блакитного кольору з гладким темнозеленим листям, популярна в народніх обрядах України, зокрема в народньому весіллі, з прикметником "хрещатий".

Барвінок бо стелиться на всі боки, навхрест, він улюблена (побіч т. зв. васильків) квітка населення України, що супроводить людину від народження аж до смерті.

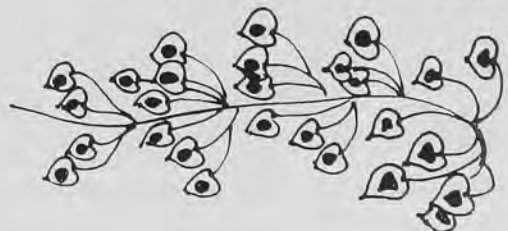
Щоб мати здорові й гарні діти, жінки на Україні пили відвар з барвінку, на христинах дитини кумам і гостям роздавано барвінок "щоб дитина була здорова" а "барвінок двати" в народніх піснях України означало зустріч з коханим: "пусти ж мене, мати, барвіночок рвати, бо вже наші воріженьки (тобто ті, що нам заздують і сплетні поширюють) полягли спати".

Дуже часто барвінок символізує не лише кохання, але й самого коханого, однак ніколи коханої: "ой ти, козаче, зелений барвінку, прийди до мене хоч у неділеньку", або "зелений барвіночку, чом не рано цвітеш, ти ж мій милий, чорнобривий, не по правді живеш!"

У народньому весіллі барвінок відіграв головну роль, бо з барвінку робили вінки для молодих, а головню для молодої, а у бойківському весіллі акт збирання барвінку відбувався з окремою церемонією, якою починався весільний ритуал.

Коли ж помер неодружений парубок чи не віддана дівчина, то похорон набирив значення посмертного весілля і до процесійного хреста прив'язували барвінок.

Г. Л. Н.

ВИСЛІД 7-го КОНКУРСУ МОЛОДЕЧОЇ ТВОРЧОСТІ В АВСТРАЛІЇ

У неділю 12-го лютого ц. р. Жюрі Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка в Мелборні у складі Анастасії й Невана Грушецьких, Ірини Залеської, Василя Цибульського, Михайла Підріза, Юрія Михайлова під головуванням Дмитра Нитченка розглянуло 8 творів, що надійшли на 7-ий Конкурс молодечої творчості. З них 6 з Сіднею, один з Мелборну та один із ЗСА. Після прочитання творів Жюрі підсумувало оцінки (кожен член Жюрі ставив від 1-го до 10) і присудило такі нагороди та відзначення:

Першу нагороду в 60 доларів Тані Бейлі, 13 років, за фантастичне оповідання "Один день в житті газетної сторінки". Псевдо "Синя Волошка".

Другу нагороду в 45.00 студ. Матрикул. курсу Гандзі Берегуляк, 16 р., за опов. "Мати", псевдо "Берізка".

Третю нагороду в 30.00 учениці Центр. школи в Сіднеї/Лідкомбі Наталці Соловій, 14 років за художній нарис "Юність" (про пластивий табір), псевдо "Наталка Полтавка".

Дальші 4 твори, що теж досить майстерно написані, відзначили з видачею по 15.00 доларів для заохочення, а саме:

1. *Аня Денисенко, 15 р., студ. 3-го курсу школи українознавства в Сіднеї/Лідкомбі за оповідання "Чужі очі, чужі ноги", псевдо "Думка".*

2. *Таня Ріжнів, 12 р., студ. 1-го курсу школи українознавства при школі в Нобл Парку, біля Мелборну, за оповідання "Безжалісні люди", псевдо "Марія Гнида".*

3. *Марія Найтінгел, 15 р., учениця 10-ої кл. школи в Норт Чілі (ЗСА) за оповідання "Правдиві пригоди моєї черепашки", псевдо "Соловейко".*

4. *Надія Намурен, 17 років, за оповідання "Незабутні спогади", псевдо "Надія".*

Нагороджуючи й відзначаючи учасників 7-го Конкурсу, Літературно-мистецький клуб відразу повідомляє, що проголошує 8-ий Конкурс молодечої творчості на тих же умовах не тільки для Австралії, а й для інших країн нашого поселення. Термін подачі матеріалів до 1-го січня 1985 р. Про це незабаром будуть повідомлення в пресі.

*Літературно-мист. клуб
ім. Василя Симоненка
в Мелборні, Австралія.*

Таня Бейлі

МОЛОДЕ ПЕРО

ОДИН ДЕНЬ В ЖИТТІ ГАЗЕТНОЇ СТОРІНКИ

Батьків у мене ніколи не було, але мій рід дуже старий, бо починається з другого століття до Різдва Христового, з Далекого Сходу, аж з Китаю! На світ пустила мене машина і то не одна! Перша молола мене з дрібних трісок дерева, друга мочила мене, третя прасувала, а четверта сушила і дала мені білу сорочку. Інша поклала мене рівенько з такими, як я. Це ніби вони мені сестри, яких я маю тисячі, тисячі!

Читач, певно, вже відгадав, що я є аркуш паперу. Для кращого пояснення скажу, що я буду сторінкою газети. Це принесе мені велику честь, бо є багато сторінок іншого паперу, якими обгортають пиво для людей або інші продукти, як, наприклад, м'ясо, рибу чи кістки для собак.

Мене поклали разом з іншими сторінками на вантажне авто й повезли до друкарні. Звідти кожна з нас понесе на собі в широкий світ різні оголошення, мудрі поради, цікаві статті, відкриті листи вдоволених громадян і тих, що нарікають, викриті злочини, скандали, фотографії спортсменів, королівської родини, звідомлення про погоду тощо.

Кожний читач знайде щось цікаве для себе, а сторінку з кінськими перегонами будуть вивчати напам'ять.

Гуркіт авт на вулиці не дозволяє мені розмовляти з сестрами, що тісно лежать одна біля одної. Думаю, що вони, як і я, отіли б знати, який дістануть зміст газети.

Нарешті, ми вже в друкарні. Гамір тут гірший, ніж на вулиці. Стукає машина, що складає черенки, шумить інша, згинаючи газету, до цього ще приходять голосні розмови робітників.

Недовго лежимо на лавах, бо вже візок бере нас до готових заповнених літерами рам, і починається відбивання друку на наших білих сорочках. Машина складає нас рівенько за порядковими числами, а інша згинає вдвоє через стан. Мала частина іде на стіл, і я йду з ними. Нас крутять у рольки і підперізують тісною бандеролею, що й дихати не дає. На кожній бандеролі інша адреса. Всі інші підуть до "паперових крамниць" і можуть мати кілька годин цікавого життя.

Їх купить людина, щоб читати в поїзді або в парку. Вони побачать малий шматочок світ-

ла і, можливо, гарну природу, але нам всім припала, зрештою, однакова доля — горіти в огні на смітнику!

Я під бандеролею потрапляю зі сестрами в мішок. Їдемо відкритим авто майже півгодини. Водій їде помаленьку, а сильна долоня людини викидає нас з воза по адресі. Його не журить, чи впадемо на кущ колючої рожі, чи в миску з водою для голубів або просто на твердий хідник перед хвірткою, де прохожий наступить ногою або вдарить, відкинувши набік.

Ось і черга на мою бандеролу. Лечу із швидкістю гарматної кулі, тільки без того звуку. Падаю за парканом на некошену траву, де є повно колючок. Хто пробував на такому лежати, той знає, як це незручно.

В хаті тихо, певно, господарі ще сплять, хоч уже скоро полудень. Над нами збираються хмари, і починає падати дрібний, але густий дощик. Він змиває друк з верхньої сторінки, який з дощем стікає сірими смугами на траву. Я люблю воду, але вона до мене не протікає, не доходить. Мені смішно, як то буде господар відгадувати зміст верхньої сторінки й нарікати на погоду. То є кара для сплюхів! На щастя, дощ скоро перестав, бо вітер розігнав хмари, і вже на нас поглядає з неба чисте вимите сонечко й добре припікає.

Нарешті, двері закрипили й відчинилися. Господар висуває заспану голову. Кудлатий пес просувається побіля свого пана й біжить просто до мене. Дивлюся зі страхом, бо може роздерти на шматочки. Чую на собі його гарячий подих. Він бере нас легенько зубами й несе до свого пана. Господар зігнувся й взяв рольку зі собачого рота, погладивши його по голові.

— Молодець, Бриско! — сказав і зачинив за собою двері. І так я дісталась на кухонний стіл між горнятка пахучої кави. Лежали там ще булочки, масло, сливове повидло, цукор, тарілки, мед, таблетки аспірини та інші медикаменти. Всього там було повно, тільки для мене не було зручного місця. Всі присутні за столом хотіли читати.

Бандероля відразу пішла на сміття, а до мене простягаються руки, які тягнуть до себе, що кому цікаве.

— Дай мені, тату, сторінку з погодою, — кричав син, — бо хочу поїхати на пляж!

— А мені про процес у Дарвіні, — просила пані дому.

— А я хочу ту, де є дешеві сукенки, — казала доня.

Мене розтягали, згинали, мняли, щоб не

забирати зайвого місця на столі. Лише бабуня сиділа тихо, бо загубила в місті свої окуляри до читання. На наших білих сорочках, крім друку, появилися плями від масла й меду.

Я знаю, що години мого існування вже пораховані. З кухонного стола підемо до сміття, яке завтра забере смітьяр, щоб спалити з усіма новинками, добрими порадами — взагалі з цілим цікавим змістом, хоч я жила всього лише один день.

Але я врятувалася, і буду жити увесь тиждень, бо на мене поставили телевізійну програму. Тож нехай живе щасливо родина Вільяма Крикса, який дав початок телебаченню.

Таня Бейлі, 13 років. На 7-му конкурсі молодечої творчості, що був проголошений Літературно-мистецьким клубом ім. Василя Симоненка в Мелборні, 12-го лютого дістала Першу нагороду в 60.00 за це оповідання.

КРАЙОВА ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ УСП 1983-84 В АВСТРАЛІЇ

На погорілій пластовій Оселі "Сокіл", біля Мелборну у Вікторії, Австралія, 23 грудня, 1983 р. до 3 січня 1984 р., відбулася Крайова Товариська Зустріч Старшого Пластунства. З'їхалися старші пластуни з трьох пластових станиць: Аделаїди, Сідней й Малборн. У зустрічі взяли участь 14 старших пластунок і 26 старших пластунів. У проводі зустрічі було 4 члени: Комендантка табору — ст. пл. Ірина Цабанюк (Кр. Реф. УСП), заступник — ст. пл. Іван Котовський (Мелборн), бунчужний — ст. пл. Павло Габелко (Сідней), писар — ст. пл.

Крайова товариська зустріч УСП в Австралії, Сокіл 1983/84.

Трубит з Крайової Товариської Зустрічі У.С.П. на оселі Сокіл Австралії 1983-1984

ПРО РІЗНІ ФОБІЇ

Алла Майстеренко (Аделаїда). Отже, в нашому провіді всі були голови осередків, всі добре співпрацювали і настрої були прийнятні. Було дуже приємно зустріти пластунок і пластунок з різних осередків, таборова атмосфера була дуже гарна та дружня. Слід підкреслити, що програма Зустрічі була свobodнішою, і цей спосіб таборування дуже сподобався учасникам. Але програма була різноманітна й цікава, ми всі роз'їжджали на море, розглядали погорілі краєвиди, їздили на конях, старалися якнайбільше наші зайняття відбувати всі разом.

До програми входив спорт, і спортові змагання. Для кращого співжиття відбувалися вечірки й наради, на яких мали можливість обговорити та дискутувати деякі пекучі справи й проблеми, які існують у старшому пластустві. У дискусіях була виміна думок між членами інших осередків, яка була дуже корисною й цікавою. Найбільший рух у таборі був тоді, коли прийшов час для підготовки до новацького вогника. Старші пластуни підготували всякі смішні скечі, пісні та танці, щоб розвеселити новацтво, та кожного вечора перебували на новацьких вогниках. Після вогника старші пластуни часом збиралися в одному шатрі, де грали на гітарах, а інші співали собі пісні в дружній та веселій атмосфері. Тому, що недалеко від нас таборувало новацтво, старші пластуни переводили деякі заняття з новацтвом, та включалися до господарської праці. За звичаєм, надвечір 31-го грудня 1983 р., новацтво відвідало наш табір з колядою, де ми їх обдаровували грішми й іншими дарунками. Це ще більше надало урочистого і святочного настрою перед надходячими святами Різдва Христового. Щоденно відбувалися ранні та вечірні молитви, усі брали участь у Богослуженнях.

Табір відвідали Голова КПС — пл. сен. Богдан Тарнавський, який привітав нашу Зустріч, Голова УПС — пл. сен. Богданна Тарнавська, Преосв. Владика д-р Кир Іван Прашко, д-р О. Степан Гарванко з Риму, о. Зенон Хоркавий та препод. Сестри Василіянки.

Нам було дуже сумно, коли прийшов час закрити таборування на Зустрічі. Ми всі гарно жили, так що не хотіли прощатися з приятелями й залишати місце таборування.

Зустріч була дуже успішна і цікава, тільки шкода, що більше старших пластунок, які не брали участі в станичних таборах, не прибули на цю Крайову Товариську Зустріч.

ст. пл. Галя Бурковська

Сідней. ■

Ану, по щирості... Чи ти боїшся сидіти в замкненому шатрі в таборі? Чи мусиш хоч на шпарку лишити двері відчинені? Чи, може, страхаєшся псів, павуків? Чи ти на високу драбину вилізеши? Ну, а якщо вилізеши, чи дорога наділ так сама легко виглядає?

Якщо так, то не жахайся. Різні бувають вияснення, а між ними можливість фобії. Може, в тебе в тій чи іншій формі якась фобія виступає! Словник каже, що фобія — це безпідставний, нестримний страх. Ці фобії і терапії на їх лікування тепер дуже модні, спеціально в американських колах.

Які ліки знавці і академіки пропонують?

Візьмим до уваги перше приклад мами, яка хоче привчити дитину привикнути до води. Вона дитину приведе до тієї води, весь час тримаючи її за руку. Потім вона сяде при воді з дитиною на руках. За якийсь час вона дитину водою похляпає, і ступнево вона до води привикне.

Вертаємось до наших безпідставних страхів. Беремось до терапії. Перше, треба бути цілком відпочатим. Раз дійдеш до такого стану, уяви собі одну сцену: ну, наприклад, ти боїшся псів. Представ собі в уяві маленького песика на ланцюжку; він прив'язаний по другім боці вулиці. Тепер підходь до нього чимраз ближче. Пес понюхає тебе в ноги, і ти до пса привикаєш. Тепер уяви собі більшого пса і повтори цілу сцену. Це ще не кінець! Нас ще чекає уявити собі великого пса, і тим разом уже не на шнурочку! А щоб цілком позбутися страхів, треба ступнево перевести цю сцену в життя.

Це не було так зле, правда! Пам'ятаймо: поволі, спокійно, і ми ще своїх модних фобій позбудемося!

З НАРОДНЬОЇ МУДРОСТІ — ДЛЯ МОЛОДІ

В житті шукай нових приятелів, але ніколи не покидай старих!

Хто не має віри в себе, той не має довір'я інших.

Хто не шанує своєї рідної мови, той зневажає своїх батьків та свій народ!

Хто не може осягнути того, що хоче, — той нехай хоче того, що може!

Ніколи не питаєте сліпого, куди йти, а дурного, що і як робити!

Галина Прокуменщикова

товлялася до змагу. Науковці дослідили її стиль плавання, як і її фізіологію. Вони підібрали для неї спеціальні вправи, щоб зміцнити у неї м'язи спини, плечей та рук. Вимоги тренінгу були тяжкі. Не відомо, чи Галина в той час протестувала проти таких вимог. Все ж таки, як у 1973 р. вона покинула змагатися, відкрито скритикувала систему вишколу світового калібру плавців-змагунів: "...підготовки до конкурентних змагань у плаванні — не можна накладати незносивого тренінгового режиму на ще делікатних дітей..."

В 1962 році Прокуменщикова перший раз здобула мистецтво СРСР на віддаль 200 м стилем брас. Того ж року вперше репрезентувала СРСР на Європейських чемпіонствах. Однак — не здобула жодної медалі. 13-літній дівчинці було зтяжко змагатися проти сильніших і більш досвідчених жінок Європи. В 1964 році в Англії встановила Галина новий світовий рекорд на віддаль 220 ярдів стилем брас. А місяць пізніше встановила новий рекорд стилем брас на віддаль 200 м. Незадовго мала відбутися XVIII Олімпіада в Токіо. Знавці спорту були переконані, що Галина здобуде золоту медаль. В той час ніхто не міг її побороти.

Раптово фахівці змінили думку. Два місяці перед Олімпіадою Галина опинилася в шпиталі зі запаленням сліпої кишки. Лікарі довго не вагалися — мусіли зробити операцію. Лиш десять днів по операції Галина з'явилася в басейні, щоб ступнево відновлювати силу та спортову форму... Не легко було їй вправляти...

І так надійшла Олімпіада. Галина попала до фіналів. У фінальному змагу з перших гребків вона швидким темпом відірвалася від суперниць. У половині змагу провадила поважною віддалю. Все ж таки сил бракувало і вона почала втомлюватися. Суперниці скорочували віддаль що секунди. Але наздігнати її таки не змогли! 16-літня Галина Прокуменщикова здобула золоту олімпійську медаль на віддаль

Галина не любила води. Плавати вона не вміла і не хотіла вчитися. Це було дивно, бо народилася й виростала в місті Севастопіль над Чорним морем...

Одного дня, як дівчинка мала 11 років, батько остаточно рішив, що донька моряка — капітана мусить навчитися плавати... Взяв він її за руку і повів до одного з басейнів міста. Приказав інструкторові, щоб він якнайшвидше навчив дівчинку плавати. Батько навіть у своїх мріях не сподівався досягти, які доля принесла Галіні! До місяця Галина певно плавала. До двох років Галина Прокуменщикова була чемпіонкою СРСР, встановлюючи кілька рекордів.

Перший тренер Галини, Олена Алексеєнко зауважила, що дівчина має добру будову: як виросла — мала 170 см і важила 74 кг. Широкі плечі і міцні руки переконали Алексеєнко, що з Галини може виробитися неабиякий пливач! І тому вона скерувала Галину плавати в стилі брас.

Успіх змагуна до великої міри залежить від тренування. Галина була свідомо цього й вкладала всі свої зусилля в підготовку до змагу. Тренувалася вона впродовж цілого року — без перерви. Молодою пропливала 80 км на місяць, коли підросла, збільшила віддаль до 150 км. Під час тренінгу перепливала віддаль швидко, часто прискорюючи темпо до максимум. Крім плавання, Галина ще й в інший спосіб підго-

200 м стилем брас. Для СРСР це була перша золота медаль в плаванні від початку участі СРСР в олімпійських іграх!

По Олімпіаді, закінчивши середню освіту, Галина вступила на журналістичний факультет. Все ж таки плавання у неї було перше. В той час олімпійський комітет рішив додати до змагів плавання змаг на 100 м. стилем брас. Галині це рішення сподобалося, бож це був якраз її стиль. Почала вона вправляти також і на цей змаг. В 1965 р. встановила новий світовий рекорд на віддаль 200 м. — 2,45.3. На весні 1966 поліпшила рекорд до 2,44.6. Літом того ж року на Європейських Чемпіонствах поборолала свій власний рекорд, перепливаючи віддаль за 2,40.8! Того самого літа встановила також новий світовий рекорд на віддаль 100 м. стилем брас. В 1967 році, хоч Галина не встановила жодного нового рекорду, майже щоразу, де змагалася, вигравала.

1968 р. в Мексико відбувалася ХІХ Олімпіада. Галина здобула місце в репрезентації СРСР у плаванні на 100 і 200 м. стилем брас. Хоч на Олімпіаді й здобула медалі, її успіхи не були блискучі. Галина не змогла акліматизуватися до умов мексиканського високогір'я. Рідке повітря, чи радше брак повітря, не дав Галині змоги використати засоби її тренування. У віддалі 100 м. стилем брас здобула срібну медаль, а у віддалі 200 м. стилем брас тільки бронзову медаль.

По Олімпіаді Галя одружилася і незадовго народилася їй донечка. Усі, навіть її тренери, припускали, що її спортова кар'єра на тім закінчилася...

Але Галина зробила всім несподіванку, коли рішилася знов змагатися! Перемогла всіх на Всесовєтських першостях в 1970 році! З цими успіхами виринула на Європейські чемпіонства. Тут здобула золоті медалі на віддаль 100 і 200 м. стилем брас, встановлюючи новий європейський рекорд у змагу 200 м.

Надійшов 1972 рік, і нова Олімпіада. Галина здобула першість СРСР у 100 і 200 м., і тим право змагатися на Олімпіаді. І так 22-літня ветеранка вже двох Олімпіад вибралася на третю. У Мюнхені Прозумєнщикова не дала собі ради з молодшими суперницями. Здобула срібну медаль у віддалі 100 м. стилем брас, і бронзову на віддаль 200 м. По Олімпіаді Галина почала підготовлятися до Світових першостей, які мали відбутися в 1973 році. Однак їй не пощастило вже змагатися. Вік, брак мотивації і материнство згодом усунули плавання з провідного місця в житті Галини.

Галина Прозумєнщикова є одною з най-

видатніших пливачок світу. Вона єдина жінка змагунка, яка змогла здобути медалі у плаванні на трьох різних Олімпіадах. Це ознака витривалості, бо витривалість дала їй змогу змагатися інтернаціонально аж 11 років! В ті роки 6 разів встановила світові рекорди! Здобула 5 Олімпійських медалей як і безчисленні мистецтва та рекорди Європи, СРСР та України. Осяги ці неймовірні, а головне, коли собі пригадаємо, що малою Галина не любила води.

В. К. С.

В наступному числі — Віктор Чукарін.

МОЇ ВРАЖЕННЯ НА СЛУЖБІ БОЖІЙ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ЖЕРТВ ГОЛОДУ

З ініціативи молодечої української організації в Курітібі відбулася 9 жовтня 1983 року Служба Божа і Панахида для вшанування жертв Великого Голоду в Україні в роках 1932-1933. Відправу провели отці Ілярій Бардаль, Микола Іванів, Інокентій Баран та Олександр Гавкалюк із ЗСА. Співав хор під диригентурою Адама Барана, присутня була бразилійська преса. На відправах було кількасот осіб, щоб скласти поклін жертвам цієї трагічної події. Між іншим взяли участь у Службі Божій Павло Дорожинський і його дружина, що приїхали відвідати Бразилію від організації ІСНО.

Я був присутній, сидів з-заду дивився на цей український нарід, на квітучу молодь в національних одягах і мені було дуже приємно, що на тих відправах зібралося так багато людей.

Коли я побачив могилу з українським прапором, а за ними символічний дротяний вінок, я відчув охоту обороняти свій нарід на рідних землях, захищати живих і мертвих.

Корнелій Шмулик

**ЦЬОГОРІЧНЕ НАШЕ ГАСЛО:
«У МАНДРИ, У МАНДРИ ХОДИМ,
ЮНІ ДРУЗІ!»**

Син рослинного світу

Книжку, яку ти зараз читаєш, надруковано на папері. Усі книжки, журнали і газети друкуються на папері. І зошити також паперові. Це знає кожний, навіть малюк.

А чи знаєш ти, що папір — рідний син рослинного світу? Навіть назва "папір" походить від назви однієї рослини — єгипетського папірусу. В далекому Єгипті, на берегах ріки Ніл, зеленіють цілі зарості його. Кілька тисячоліть тому стародавні єгиптяни виготовляли із стебла цієї рослини матеріал для писання. То був один з уславлених попередників паперу.

У деяких країнах, також у давнину, писали на листі пальми, банана. Звичайним чорнилом можна писати і на листі фікуса. А наші пращури — слов'яни, які жили майже тисячу років тому, писали листи на корі берези. Ці листи звуться "берестяними грамотами". Замість "я надіслав тобі листа" адресата повідомляли: "Я надіслав тобі бересту".

Тепер усі пишуть на папері. Папір виготовляють із деревини.

Як переказують, винахідником паперу був китаєць Цай Лунь, що жив понад півтори тисячі років тому.

Щоб зробити матеріал для писання, Цай Лунь додумався розтерти у ступі подрібнені шматочки бамбука та шовковиці, одержавши таким чином деревне борошно.¹⁾ Висипав його у невеличкий казанок, додав туди вапна, залив водою і кип'ятив, аж поки вариво не перетворилося на кашку. А тоді висипав його на шовкове ситечко і вистелив тонким шаром.²⁾ Вода поволі стікала, а кашка ставала тоненькою плівкою, схожою на повстинку.³⁾

Цай Лунь обережно поклав її на дошку, притиснув зверху другою, щоб вичавити⁴⁾ рештки води. Потім плівку висушив.

Схожа на повстинку плівка була папером.

Протягом тривалого часу папір виготовляли тільки в Китаї. Потім почали робити його в Японії та в Кореї — сусідніх з Китаєм країнах. І робили, як і Цай Лунь, із дерев'яних цурочок. Тому і зовемо ми папір сином рослинного світу.

Із збірки "Дарунки зеленого друга"
П. Утевська

- 1) борошно — мука
- 2) шаром — смуга, плівка
- 3) повстинка — бите сукно
- 4) вичавити — витиснути

ЯКА ПРОФЕСІЯ ЦЬОГО БУЛЬБАСИКА?

УСМІХНІСЯ!

Учителька: — Іванку, скажи мені — чи довго живуть миші. Ти казав, що прочитав книжечку про життя мишей і шноди, що їх приносять вони хліборобам.

Іванко: — А це залежить від нота,

**

Вчителька роздає свідоцтва. У Василка лише двійки. А він дивиться на вчительку повними сліз очима і, зідхаючи, нагне:

— Як ви засмутили мою маму!

**

Повернувшись зі школи, Степанко похвалився:

— Тату, сьогодні лише я зміг правильно відповісти на питання вчителя.

— Що ж це було за питання?

— Хто зламав ручку від дверей!

**

ПІСНЯ ПЛАСТУНІВ НА ЕМІГРАЦІЇ

Павло Дубів

Український тижневик "Вільна Думка" в Сідней, Австралія, помістив на своїх сторінках 16-го січня 1983 р. вірш поета Павла Дубова "Пісня пластунів на еміграції", присвячений Пластові в 70-ту Річницю Ювілейних Святкувань Пластової Організації.

Після прочитання вірша його патріотизм і актуальність змісту викликали глибокі емоції, пробудили пластову уяву, а при цьому ж відразу зродилась думка: як би то було добре, щоб хтось написав музику до цього вірша, тим більше, що автор називає його піснею.

З таким проханням-ідеєю ми звернулись до нашої відомої співачки-композиторки Галини Корінь, прихильниці Пласту. При кінці березня ми отримали від Галини Корінь відповідь: "Я виконала з приємністю прохання-ідею 7-го Куреня УПС ім. А. Войнаровського і скомпонувала Пісню пластунів на еміграції".

Це є марш на слова Шановного Павла Дубова, написаний для вокального ансамблю в супроводі бандур. Цей марш пластуни дуже легко можуть співати на два голоси під час походу. Бажаю, щоб ви, дорогі друзі-пластуни, співали його з охотою і запалом".

І так зродилась нова пластова пісня.

Подаємо зміст пісні та музику до неї. Сподіваємось, що пластова братія в діаспорі вподобає пісню та співатиме її, як пластовий марш під час таборів та на своїх імпрезах.

пл. сен. Анна Овчаренко, Паланкова.

Пісня пластунів на еміграції

сл. Павла Дубова.
муз. Галини Корінь.

Марш

1. Нас ро-дило не-бо си-не і бла-
кит-ні-ї ла-ни. Ми ро-дили-сь в Укра-їні,
укра-їнські пласту-ни. Шикуйтеся, лави
щільно, для всіх о-дин на-каз... за Укра-
ї-ну вільну від Ся-ну по Кавказ. За Укра-
ї-ну вільну від Ся-ну по Кав-каз. 2. Прест.
ка-з 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 20

ВАСИЛЬ КАРХУТ

ЦУПКЕ ЖИТТЯ

ПОВІСТЬ ПРО ВОВКІВ

(продовження)

Спершу були це спомини. Спогади про матір Вовчиху, грізну для ворогів, та таку теплу, вибачливу для нього, її одинака. Здалося йому, що чує її викликування до добичі, що принесла. Пригадалися перші, спільні з нею лови. Роки зростання й перші бої молодецькі за самицю. Майнув спогад про перших його маленят, що одно з них вродилося калічкою і його зараз таки пожерла мати, самиця Люта... І про одинака, що пропав десь блукаючи, не знати як і коли. Перед очима його уяви замерхтів і образ першої його перемоги над людиною...

Ніч, літо, в полонині. В загороді отара помекує; спить. Сіроманець з товаришем надходять від підвітряної сторони. Прорвалися до загороди. Тут млосний дух стиснених у великій гурті живин. Гамір, лай, визнання собак, вереск людей. Дві крепкі вівчарки насілися на його товариша. На Сіроманцевих таки очах рознесли його на кусні. Проти нього третя вівчарка й двох пастухів. Оба пастухи держать у руках здоровенні дрюки. Зловісно підсміхаються й обережно зближаються до нього, що забившись в кут, люто клацає до них зубами й гарчить. Перші хвилини очманіння проминули, отверезила його смерть товариша. Рішився дорого продати життя. Від смоляків, що їх держать пастухи, йдуть гарячі, криваві виласки. Це момент з вічності: застрашена, збита в тремку юрбу — отара овець, група розбещених двох вівчарок, що кінчають свій огидливий самосуд над рештками його товариша, і група, що з вереском, цькуванням і гамором, не менш труслива, приготується зготовити йому те саме.

Сіроманця приперли до кута. Заохочена, нацькована вівчарка, скочила. Та зараз таки скрутилася розтоптанним черв'яком. З болісним скавулінням прочовгувалася в кут, за нею ж потяглися випущені, синюваті кишки... Сіроманець же ж, користаючи з хвильового замішання, скаче найближчому до нього пастухові до грудей, валить його на землю (шерсти на пащі смердять заскварчала, болю з попечення не відчув) і шмигає прочищенням проходом. По дорозі захвачує й закидає на крепкі

плечі молодого баранчика, що саме навинувся йому по дорозі. З добичею югає в гущавник...

Сіроманець від того спомину ліниво простягнувся. Зіщилив око, мов від ласки. Теплий промінчик сонця, що викликав спомини, помандрував вглиб... і враз, з глибокого дна пригадки виринали на світло промінчика рахманне родове повітря.

Це з тих віків, коли людський і вовчий рід жили поруч. Заки побратим пес не прийшов на службу людині. Тоді сили були рівні. Світ пополювині належав обом родам. Вистачало обом родам, дужим силою організації і лестоців, та владним. Полював вовк, полювала людина й кожен з них нарізно ходив своєю стежкою. Аж прийшов перелім. У своєму гоні вибитися на панівне становище у звіринному світі, людина почала користуватись одними звірятами для покороення інших. Тоді зацькувала вовка прирученою собакою. І став танути, миршавіти вовчий рід, критись по недоступних для людини нетрах. Та в серці переслідуваного роду зростав гнів й обиди, врешті вони вилились помстою.

Сіроманець тепер бачить його. Його Великого Ватага, останнього ватага вигибаючого роду. Ясна ніч на повні. Опалева тлінна блідість. Віття кущів пише грайливі тіні. Від чагарників дише таємною, містичною силою надрів. Сь з кущів висовується висока, худа постать Великого Ватага. Його жене якась несвідома, могутня сила, — це дух розплати. Він одержимий тією силою Дива, йде повільно туди, де при мерехтливих ватрах тісниться людське кодро; до людських осель. Кидається на першу стрічну людину, гризе, калічить її. Одну, другу. Заціплює їх жахливою хворобою лікантропії — і зникає у нетрах, щоб там у самоті вмерти. Останній Великий Ватаг вовчого роду.

І бач, кожної ясної, місячної ночі, на повні, навіщені хворобою люди, замінюються у вовкулак, людей-вовків. Їхнє тіло покривається вовчою шерстю, вишкірюються в жаскій гримасі кливаки. З протяжним виттям, стрімголов кидаються в поблідлі сутінки. Жене їх

первісна сила вбивати. Прокусити стрічний жертві, байдуже хто б вона не була, горлянку, або бодай погризти, щоб защебити їй свою не-самовиту хворобу...

Сіроманець, наче пронизаний електричним струмом, враз здригнувся. Вмить прочунав із свого дивного сну-марень. Опритомнів. Розплющив видюче око. В одчиненні ніздрі бив якийсь слабкий пах. З хвилини на хвилину ставав усе виразніший. Ішов на нього. Сіроманець люто загарчав. Він пізнав той пах.

Це був пах людини!

IV.

Арсена Чорного вважали в селі ледащом і ходила про нього чутка, що його малим поку-сав був скажений вовк. Жив самотньо під лі-сом, в хижині, що сам собі її побудував.

Чому він відсунувся від села, багатьом бу-цімто не було відоме. Односельчани не пита-лися його, чому він волів жити в своїй пус-телі, чим серед них. Це була одна з таємниць, про які голосно не говориться.

Отже Арсен Чорний жив самотиною під лісом, невідомо чим займався, і село було вдо-волене, що його не бачить, не зустрічає, не по-требує здоровкатися з... Арсеном Чорним.

Діти, що гралися на вулиці, — коли він проходив нею до крамниці, ховалися. Це вид-но матері їхні, не втерпівши, втаємничили їх про дещо з минулого Арсена Чорного. Колись, проходячи селом, він навіть виразно почув ви-клик за собою, на мові три до чотиролітньої дитини: "сволоць". Може це був притик до того, що існувало яких тому п'ять до шість років назад, коли він ще жив у селі й прия-телював з Семеном Шибкою, гарним, хазайським хлопцем, що йому там у повітовім суді прису-дили десять років, чи не за справою дружньої прислуги Арсена...

І ще ходили чутки, що він буконер. На-ділі ніхто з лісників його на тому не зловив, проте заліза й пастки він закладав. Інше діло, що не раз забував про місце, в якому їх по-кинув, і заліза без примани стояли місяцями, або находив у них обгнилий, обглоданий кіс-тяк давно зловленого звіря.

Та це було ніщо. Із своєї пустелі він ба-чив ціле село, достоменно як на долоні. І сам непомітний, докладно знав, що в селі діється.

Двічі, тричі в місяць він пропадав. Гомо-ніли в селі, що бачили його в місті, в тому, дру-гому шиночку, як пускав широкою рукою гро-ші. Так гуляв.

Це був кремезний, широкоплечий мугир, вдягнений у короткий півкожушок, підпереза-ний поясом, в чоботях з доброї шкіри. З-під башлика визирав смушок шапки, що глибоко спадала на низьке, волоссям заросле чоло й кидала тінь на темні, малі, глибоко всаджені очі.

Сьогодні був розкішний день. Арсен з об-різом під півкожушком, певний своєї незайма-ности, вибрався в обхід заставлених ще може перед тижнем — пасток.

СЛОВНИК МУДРОЇ ГОЛОВИ

МИ І УКРАЇНСЬКИЙ "ПИДЖИН"

У журналі "Юнак" за минулий грудень де-які з наших друзів признаються щиро, що їм тяжко говорити між собою українською мо-вою, хоч вони і дуже добре розуміють потре-бу того. Це й не диво. Адже впродовж тижня ми в більшості говоримо неукраїнською мо-вою, а що важливіше, і думаємо цією мовою (Так, людина не лише говорить і пише, але й думає якоюсь мовою). Знову ж чим менше ми говоримо по-українськи, тим *гірше* почи-наємо нею говорити. Відоме німецьке прислі-в'я каже, що "вправа робить людину майстром (якогось діла)". Але це правда і навпаки: в чому ми не вправляємося, те забуваємо. От-же, українською мовою треба нам говорити при кожній можливій нагоді. Але це ще не все. Нам слід також дбати про ЯКІСТЬ цієї мови, її правильність. Бо можна вживати ук-раїнських слів і не говорити по-українському.

Англійську мову, zdeформовану сильним впливом іншої мови, англіїці називають pidgin English. Саме слово "пиджин" набуло тепер значення будь-якої мови зіпсутої домішкою ін-шої, в доборі слів, складні, вимові. (В Україні те саме явище змішування двох мов, в тому випадку української і російської, називають "мовний суржик").

Можемо отже говорити про pidgin Ukrai- nian, "англізовану українську мову". Про неї писали ми вже раніше. Прикладом може бути вислів "Я люблю цю книжку" (замість пра-вильного "Мені ця книжка подобається").

Сьогодні дамо інші приклади із преваж-ливої ділянки мови, що зветься ФРАЗЕОЛОГІЯ. Сказавши просто, фразеологія, це сукупність особливих висловів даної мови, висловів, які лише у цій мові мають значення, але не ма-ють сенсу, коли їх слово за словом, буквально, перекласти на іншу мову.

Такі вислови називаємо *фразеологізмами* або *ідіомами*. (В англійській мові це idiomatic expressions). Англійська мова має таких фразеологізмів дуже багато і вони є зрадливою пасткою для того, хто хоче добре говорити по-українському. Пам'ятаймо: фразеологізмів — (ідіом) не можна перекладати дослівно, їх треба перекладати як цілість, і для кожного запам'ятати його український відповідник. Це ми покажемо на прикладах неправильного (англізованого) і правильного вжитку.

Неправильно:

Я є зимний

Що є зле?

Що зле з тим авто?

Що зле з тобою?

Я вже скінчений

Ніхто до мене не слухає

Чи можу принести Андрія з собою?

Я не дбаю, чи...

Я його відкличу

Чи ти мене піднесеш?

Він тне траву

Вона положила на себе плащ

Він стояв до кінця

Я прийшов від табору додому

Для англійського:

I'm cold

What's wrong?

What's wrong with this car?

What's wrong with you?

I'm finished

Nobody listens to me

Can I bring Andrew with me?

I don't care if...

I'll call him back

Will you pick me up?

He cuts the grass

She put her coat on

He stayed to the end

I came home from the camp

Треба:

Мені холодно, мені зимно

Що сталося?

Що тому автові бракує?

Що тобі? Що з тобою?

Я скінчив

Ніхто мене не слухає

Чи можу взяти (або: привезти) А. з собою?

Мені все одно, чи... або Мені однаково, чи...
або мені байдуже, чи...

Я йому віддзвоню (або: відтелефоную).

Чи ти мене підбереш?

Він косить траву

Вона вдягнула плащ

Він залишився до кінця

Я приїхав з табору додому.

Деякі з поданих прикладів українського "пиджену" можуть видаватися вам смішні та неймовірні. На жаль, усі вони взяті з життя наших пластунів. То ж уникаймо самі цих мовних перекручень та ще й других поправляймо. Розмовляймо не лише українськими словами але справді по-українському.

ВІЛАН

МОЛОДЕ ПЕРО

пл. розв. Ляриса Драган

УРИВКИ

З ДЕННИКА ГАЛИНИ ОСТАПОВИЧ

12/31/31

Я звуся Галина Остапович. Мені дванадцять літ. Я із своєю родиною живу двісті кілометрів на схід від Києва у малім селі. Мій батько, Богдан, як майже всі інші в селі, вирощує пшеницю і всяке збіжжя. Ще є в нашій родині моя мама Марта, наш старенький вуйко Борис та мої два брати: Іван — йому сімнадцять років та малий трирічний Данило.

Я завжди дуже хотіла провадити денник й цього року я такий денник дістала від вуйка в подарунку. Цей денник аж з Києва! Мені забаглося провадити денник, коли я почула, що їх писали багато славних людей. Там вони описували точні події їхніх днів та їхнього життя. Денники часто помагали історикам пізнавати правду про все що давно сталося. Мені завжди на думці це, що може колись схочуть прочитати мій денник, щоб дізнатися, що тепер діється і як нам живеться. Хоч я знаю, що це правдоподібно ніколи не станеться, але буду й так записувати події мого життя!

Цього року нашій родині дуже добре жилося. Ніхто не хворів. Ми всі були цілий рік здорові та щасливі. Їсти було вдостатку — аж забагато, бо батько продав багато пшениці. Цього року батько, разом з Іваном, добували ще одну кімнату до нашої хати. Тепер вона є найбільша в селі. Вже кінчаю писати, бо свічка майже цілком згоріла. "Дякую Боже за цей чудесний рік, та нехай наступний буде ще кращий!"

6/6/32

Страшне в селі! Батько як всі інші селяни не пішов у колгоспи. Страшні комуністи большевики прийшли у наше село й нам всю їжу забрали. Я знаю, що в це тяжко повірити, що ніякої їжі нема.

Рік тому я би нікому не повірила, як би мені сказали, що так буде. Вже давно худоби нема. Псів і котів і менших тварин також нема. Давно вже всі з'їли. Як ті жажливі большевики все добро порозбирали! На полях трохи зерняток, але стоїть варта і стріляє до кожного, що біля поля з'являється. Вже навіть все листя з дерев люди поїли. А що буде коли зима настане? Вуйко Борис і Данилко вже дуже, дуже зле виглядають. Що то буде?
12/31/32

Чи я ця сама дівчина, яка рік тому таке радісне писала? Чи то можливо? У нашій хаті тільки троє нас залишилось. Іван вже давно пішов шукати харчів вмираючим Данилові й вуйкові Борисові. Він ніколи не вернувся. Вуйко й Данило померли. Тато їм викопав плиткі гроби в снігу. Ми з мамою вже не мали сили встати. Мама тепер лежить, має привида. Вона, як і ми всі дуже спухла. В хаті зимно, ніхто не має сили піти по дрова... я також вже не маю сили...

Два тижні після останнього допису в деннику ніхто не жив у Остаповичів. Галинин денник знайшов американський журналіст. Цей денник, як денник славних людей показав світові, які страхоття переживали тих сім мільйонів українців під час голоду 1932-33 років.

*Написано як завдання у Школі
Українознавства "Самопоміч"*

**Вступайте в члени забезпечено-допомогової
братської установи в США і Канаді**

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
(колиш. УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англомовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортивний молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Я.;
- розділяє стипендії студіюючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунів Сеньорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода — 150.00 дол.

II нагорода — 80.00 дол.

III нагорода — 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST — Werchowynky

140, 2 Ave.

New York, N. Y. 10003

Реченець конкурсу: до кінця вересня 1984-го року.

□ □ □

ЧИ ЗНАЄТЕ???

(Цінаве з життя природи)

● Пінгвіни, хоч належать до породи птахів, не вміють зовсім літати. Їхні крила є справжніми плавцями як у риб і при їх допомозі вони можуть плисти зі швидкістю 25 кілометрів (біля 15 миль) на годину.

● Дзьоб пелікана зі своєю звисаючою "торбою" має довжину 10 до 15 інчів. Горішня частина дзьоба має немов гачок, яким пелікан чистить свої пера.

● Мандруючі альбатроси повертаються на сушу тільки щодва рони, щоби тоді "одружуватися" і мати родину. В часі своїх довгих летів над океаном вони сідають на його поверхню, щоб відпочити.

● Влітку близько побережжя океану збирається так багато маленьких морських сотворінь, які хочуть виплисти до сонця на поверхню води, що вода від них стає червона. Тоді говорять що це "червоний приплив".

● Один тип морського слимака покриває свою шнуралупу немов емалією. Робить він це в той спосіб, що своєю м'ясистою "ногою" так довго гладить свою шнуралупу аж вона стає блискучою, так як речі покриті емалією.

□ □ □

Бабуня і внук

Бабуня до внука, що пустує:

— Микольцю, не пустуй, будь чемний! Бо небіжчик дідусь дивиться на тебе з неба.

— О ні! — каже внук, — дідунько не може бачити. Ви забули вкласти йому онуляри в домовину.

Я мав пробі в понеділок, вівторок, середу й навіть і в четвер
І далі пробі у п'ятницю, суботу, неділю, я вчуся на панну від тепер.

/приспів/ Я буду панна, українська панна, хлопцям з неба дана, як ся дорожня.
Я така гарна, українська панна, хлопцям з неба дана, як си заслужи!

Я по українськи гарно пишу, читаю, на хлопців моргаю по ак му,
Бо маме каже це придається мені це колись, та незнаю я чому.

Я вчуся задеклямувати і ролю на сцені заграти хоч куди,
І також вчуся я як знати, що треба сказати кому і це й коли. /приспів/

Я йду на танці сальвони, балетні, народні і вчуся я це все,
Щоб знати рухи естетичні, класичні, суспільні, коли пора приїде.

Я від тепер не буду їсти, ні пити, ані заглядати в ф'ріджілер,
Бо треба зберегти фігуру, щоб часом не стала як машина тепер. /приспів/

Я вію грати на піаніні, бандурі, і скрипі і на симпатіях,
Але такі мушу признатися, що граю найкраще, на машинних нервах.

Коли буду дебютувати, то суку з Бенделз обцїляю вже мені,
Щоб перший раз презентуватися, в Нью-Йорку, Ньюарку і Філадельфії. /приспів/
/повторити першу стрічку/

30-РІЧЧЯ КУРЕНЯ УПЮ-ОН ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

У квітні минулого року закінчився ювілейний рік 10-го куреня ім. Олени Пчілки в Нью-Йорку. Курінь водзначив своє 30-річчя святковою ватрою, яка відбулася 15-го квітня 1983 року у пластовій домівці. Підготовка тривала довгі місяці й були тоді інтенсивні розшуки адрес і прізвищ одружених колишніх членок Куреня за час від 1953 до 1983, щоб можна було вислати їм запрошення. Із запрошеннями вийшли заклинки про збірку пам'яток куреня до виставки, яка відбулася рівночасно з святковою програмою.

Програму поміщуємо побіч. До "підпалення ватри" виступили колишні курінні 18-го Куреня. Після прочитання вірша патронки Куреня Олени Пчілки, відбувся виступ під назвою "18-тий Курене — це Твоє життя!" Виступ базований на телевізійній програмі з подібною назвою. Це була історія Куреня, переплітана спогадами на звукозаписі колишніх курінних. Після кожного спогаду курінні виходили поодинокі і докладали частину до великої складанки — числа 18.

У відступах поміж пунктами програми всі співали пісні при супроводі двох гітар. Щоб всі могли співати, слова були висвітлені на екрані, враз зі знімками з хроніки Куреня.

Інші курені складали привіти: — 2-ий Курінь дав юначкам по червоному гвоздику, 30-ий Курінь виконав спеціальну пісню присвячену Ювілею, 9-ий курінь подарував вазон-рослину.

Несподіваним гостем був Начальний Пластун, пл. сен. Юрій Старосольський, який мав коротке слово при кінці програми.

Юначки 18-го Куреня виконали три точки і закінчення, а найуспішнішою точкою була "Українська панна", яку виконав наймолодший гурток до мелодії "Ніколи в неділю."

Після програми всі присутні, колишні членки Куреня стали до спільної знімки й дістали копію видрукованої історії Куреня.

З добровільних датків при вступі Курінь призначив \$50.00 на відбудову оселі в Австралії.

Курінна пісня - Фінале

I. /на мелодію M*A*S*H*
Далеко від всіх перекосів
Від всіх труднощів життя
Де нема ніколи хмар
І сліз в очах таких нема,
Де тільки видно сонце
І любов в усіх серцях
Де всі живуть з огні
Цвіте любов в усіх серцях,
Де всі все мають волю
Хити так як з намір
Де віра, правда і любов хис...

II. /на мелодію Wizard of Oz
Замашеруйте з нами
Підімо на маршітку
І разом ми поборе
Всі труднощі життя,
І виждемо на сонце
Далеко від всіх перекосів
Там да люд понуєть
Закони пластуна.
Замашеруйте з нами куренем,
Вісімнадцятим!

III. /на мелодію Officer Krupke-West Side Story
Хоч перше місце не все буде наше,
Ми любимо змагатися, і то не все за часі,
Бо як би не було, то все хоч пригада
Бо курінь славний вісімнадцятий!!
Дорогі гості, вже час поправатися,
Ми вдячні за нагоду з вами тут зобов'язатися,
І відсвяткувати це тридцятиріччя
Нехай живе ще тридцять літ, вісімнадцятий!!

СВІТОЧНА ВІАТРА З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ 18-ГО КУРЕНЬ ІМ. ОЛЖИ ПІДІЛКИ
Програмою проводить пл. розв. Катруся Леонард, курінна

Вступне слово.....К. Леонард
Підпалення віатри
Вірш „Переможець“ Олени Пчілки.....пл.розв.Лариса Певна
Пісня „Воля“.....всі
Точка: „18-тий курень, не твоє хиття!“.....К. Леонард
Пісня „Комарик“.....всі
Гостинний виступ 30-го куреня ім. Софії Галесчко
Пісня „Према“.....всі
Точка: „В Тебе біле, в мене чорне“.....18-тий курень
/оригінальна пісня-Тарас Ешпівик
додаєкові слова-О. Стасюк/
Пісня „Чи знаєш Ти“.....всі
Гостинний виступ 9-го куреня ім. Святослава Заво'озника
Пісня „Червона Гута“.....всі
Точка: „Кохання час“.....18-тий курень
/музика-КОБЗА, хореографія-пл.уч.Роса Павлюк/
Пісня „Максим Залізник“.....всі
Гостинний виступ 2-го куреня ім.Лесі Українки
Пісня „Гори, гори“.....всі
Точка: „Українська панна“.....Гурт „Ожирого“
/консепт-ревія ІНФІЛІЦІЯ, слова-О.Стасюк/
Пісня „Писаний комінь“.....всі
Точка: „Фінале“.....18-тий курень
/слова- пл.розв.Адріана Слиз і О.Стасюк/
Пісня „Сіріли у суєрку“.....всі
На добраніч.....всі,традиційно

Після програми просяно всіх буваших членок 18-го куреня на сцую до спільної зминки.

Дякуємо всім що причинилися Мізочно чи морально до успіху інпрези.

Технічна допомога: ст.пл. Олег Мачай

Буфет: Мама живчик з куреня під проволон Пані Христини Леонард

Побільшення зминок: Пан Володимир Шацк

Він плвстун - кома сумізка
Ти с хлопец - а я діва
Шось різниця луке ділять нас
То все не харті
Мельниківцї- бандеріка
С Глен Спей - і Соєзіака
Послнаймось, досить буде з нас.

Як ми заплінались, нам здавалось
Згода і спокій буде,
Але незабаром показалося
Сварка нам все попус.

Шось натура в нас народна
Що в нас сварки завди мошна,
Ми ся чубим зоб Москель разів.
І шось партійне
Мир і прогрес другоїмні
В нас сварки правопоряді
Бора соборний цілком все скваснів.

Краще ніж найгірший зорог зможе
Ниямо смі себе,
Тільки катастрофи нам поможе
Спамтатись раз на все.

Православні - католики
Чи буде роздор на віки?
Помирісь, аге найвищий час.
А гора горою
Послнаймось, аге найвищий час!

ВЕЧІР "ЮНАКА" В НЬЮ-ЙОРКУ

Місяць лютий!? Це значить, що в Пластовій Станиці Нью-Йорку "Верховинки" влаштовують Вечір "Юнака". Цього року цей Вечір відбувся 24 лютого.

Негайно після сходин гуртків всі юнаки та юначки перейшли у велику залу на 3-ому поверсі, де вже велику частину крісел зайняли батьки — приятелі Пласту. Були вже там і пані Гошовська, і пані Івашків, і пані... Діти їх вже в університетах, але вони вірно приходять щороку на цю імпрезу, ще з часів, коли їхні діти були в юнацтві.

Цьогорічною програмою проводили ст. пл. Оксана Ярема та ст. пл. Ігор Черник. Вони коротко представляли виконавців та читані ними твори — всі з журналу "Юнак".

Першими виступали юначки з гуртка "Папуги". Вони прочитали різдвяний допис під заголовком "Колядники ідуть" Л. Ю. Тоді Галя Кузишин прочитала з рубрики "Визначні українці" про пана Степана Хемича, ентузіаста й ініціатора Катедри Українознавства в Гарварді. З рубрики "Молоде перо" Галя разом з Лідою Гной прочитали веселий допис Роксоляни Мицьо "Якби черевики вміли говорити" — уявну розмову черевиків пластунки.

Юначка з гуртка "Папуги" 30-го Куреня читає допис "Колядники ідуть".

Щоб продемонструвати, як читання "Юнака" може поправити користування українською мовою, Ксеня Пясецька прочитала оповідання "Пригоди пластунів під час п'ятдесятиліття Пласту" Пана Тофеля та Подруги, в якому всі слова починались на букву "п". Тарас Ганкевич, який сидів на залі, був дуже зашкочений, коли Андрій Оберишин прочитав його давніший допис до "Юнака" — "Про що мріяли юнаки".

Юначки Галя Кузишин і Ліда Гной читають веселий допис з "Юнака"

пл. розв. Андрій Оберишин читає допис Т. Ганкевича члена Пл. Станиці в Нью-Йорку

пл. розв. Калина Чолган співає при супроводі
ст. пл. Андрія Дармограя

Редактор "Юнака" — подруга Кузьмович втягнула в своє "слово" всіх присутніх, ставлячи питання та вимагаючи відповідей на тему "Юнака". Юначка Калина Чолган гарно проспівала кілька пісень під акомпаніємент гітари Андрія Дармограя.

Тарас Певний прочитав спомин "Ніччю в Лісовій Школі" Олега Ільницького. Наталка Оленець нагадала всім про недавню ЮМПЗ на Вовчий Тропі, прочитавши "ЮМПЗ-82 День дружби на весело" Трим Бульки.

А на кінець вечора Гурток юначок "Однороги" виконав веселу точку-пісню "Українська панна" під акомпаніємент кошової Олі Стасюк на фортепіяні.

Вечір залишив дуже гарне враження не тільки в юнацтва, але й у виховників та батьків, бо виконавці читали дописи дуже гарною українською мовою, а читані ними твори були в більшості написані юнаками та юначками.

Після Вечора відбулася ще вечірка для юнацтва.

Л. Ю.

Цілою програмою Вечора Юнака вели ст. пл. Оксана Ярема
і ст. пл. Ігор Чернин — обоє зв'язкові юнацьких нуренів
у Пл. Станиці в Нью-Йорку

ХРОНІКА

30-РІЧЧЯ КУРЕНЯ УПУ-ОН ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

У квітні минулого року закінчився ювілейний рік 10-го куреня ім. Олени Пчілки в Нью-Йорку. Курінь водзначив своє 30-річчя святковою ватрою, яка відбулася 15-го квітня 1983 року у пластовій домівці. Підготовка тривала довгі місяці й були тоді інтенсивні розшуки адрес і прізвищ одружених колишніх членок Куреня за час від 1953 до 1983, щоб можна було вислати їм запрошення. Із запрошеннями вийшли заклики про збірку пам'яток куреня до виставки, яка відбулася рівночасно з святковою програмою.

Програму поміщуємо побіч. До "підпалення ватри" виступили колишні курінні 18-го Куреня. Після прочитання вірша патронки Куреня Олени Пчілки, відбувся виступ під назвою "18-тий Курене — це Твоє життя!" Виступ базований на телевізійній програмі з подібною назвою. Це була історія Куреня, переплітана спогадами на звукозаписі колишніх курінних. Після кожного спогаду курінні виходили поодинокі і докладали частину до великої складанки — числа 18.

У відступах поміж пунктами програми всі співали пісні при супроводі двох гітар. Щоб всі могли співати, слова були висвітлені на екрані, враз зі знімками з хроніки Куреня.

Інші курені складали привіти: — 2-ий Курінь дав юначкам по червоному гвоздику, 30-ий Курінь виконав спеціальну пісню присвячену Ювілею, 9-ий курінь подарував вазон-рослину.

Несподіваним гостем був Начальний Пластун, пл. сен. Юрій Старосольський, який мав коротке слово при кінці програми.

Юначки 18-го Куреня виконали три точки і закінчення, а найуспішнішою точкою була "Українська панна", яку виконав наймолодший гурток до мелодії "Ніколи в неділю."

Після програми всі присутні, колишні членки Куреня

стали до спільної знімки й дістали копію видрукованої історії Куреня.

З добровільних датків при вступі Курінь призначив \$50.00 на відбудову оселі в Австралії.

ТОЧКА "ОДНОРОГІВ"

Я маю проби в понеділок, вівторок, середу й навіть і в четвер. І далі проби в п'ятницю, суботу, неділю, я вчуся на панну від тепер.

Я буду панна, українська панна, хлопцям з неба дана, як ся доробив. Я така гарна, українська панна, хлопцям з неба дана, як си заслужив.

Я по-українськи гарно пишу, читаю, на хлопців моргаю, аж ну, бо мама каже це придасться мені ще колись та не знаю я чому.

Я вчуся задеклямувати, і ролю на сцені заграти хоч куди і таном вчуся я як знати що треба сказати кому і що й коли.

Я йду на танці сальонові, балетні, народні і вчуся я це все, щоб знати рухи естетичні, клясичні, суспільні, коли пора прийде.

Я від тепер не буду їсти, ні пити, ані заглядати в фріджідер, бо треба зберегти фігуру, щоб часом не стала, як мама тепер.

Я вмю грати на піяніні, бандурі і скрипці і на симпатіях, але таки мушу признатись, що граю найкраще — на маминих нервах.

Коли буду дебютувати, то сукню з Бенделс обіцяли вже мені, щоб перший раз презентуватись у Нью-Йорку, Ньюарку і Філадельфії.

Оригінальна ідея — Театральний ансамбль "Тяжко на еміграції" Осередку СУМ ім. М. Павлушкова в Чикаго — Ревія "Інфляція", додаткові слова — О. Стасюк.

ОТТАВА ВІТАЄ НОВИХ ЮНАЧОК

Дата 22 січня 1984 року залишилась історичним днем в житті Оттавського юнацького Роя "Синички", саме для його членів: **Олени Пясецької, Стефи Федан, Мотрі Цьмоць і їхньої виховниці Богданки Цьмоць.**

З історії ми знаємо, що дата 22 січня є важливою датою в нашій історії, бо того ж дня в 1918 році в Києві був проголошений Четвертий Універсал, який проголосив, що Україна "стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною" державою. А 1919 року на Софійській площі в Києві урочисто було теж проголошено, що "від нині зливається в одно віна-

ми відділені" землі, і що є "тільки одна незалежна Українська Народна Республіка".

Отож в неділю 22 січня 1984 року в Українській Церкві св. Успіння о. Роман Божик відправив урочисто Службу Божу і Молебень в пам'ять цих історичних актів в присутності Оттавської Пластової Станиці.

Після того відбувся станичний апель, щоб відзначити також ті історичні акти, а поруч з цим, щоб відмітити події з праці в нашій Станиці. Апель вміло провадив ст. пл. Зенон Войчишин. Під час апелю виховниця Б. Цьмоць перевела ритуал переходу но-

вацького Роя "Синички" до юнацького гуртка. Помагали їй у тому юначки з гуртків "Гомін водограю" і "Калина", які знімали жовті хустки й вішали нові червоно-чорні хустки на шию кожної нової юначки.

Станиця їх привітала тричі голосним "Скоб!"

Нові юначки є цікаві, гарні й талановиті дівчата. З них наша Станиця є дуже горда, горда з їхніх дотеперішніх заслуг і праці. Всі маємо надію, що вони далі так само працюватимуть в юнацтві на користь Станиці й на славу батькам і Україні! Скоб!

пл. юнан Борислав Кіт, Оттава

Свято Державності. Неділя 1984.
Нові юначки: Ванеса Божиков, Зоріана Кіт,
Олена Пясецька, Мотря Цмоць, Оксана
Осадчук, Стефа Федак, вих. Богданка Цмоць.

ЗВОРУШЛИВА ЗУСТРІЧ

В неділю 28-го серпня 1983 р. учасники прогулянки по Європі мали велику честь зустрітися із Папою Іваном Павлом II. Ми долучилися до учасників З'їзду "Українська Молодь Христові" і разом поїхали до Кастельгандольфо, де Папа перебуває під час літа. Коли ми приїхали до резиденції Папи, сторожі оглядали наші торбинки, шукаючи за зброєю, а коли після цієї інспекції, нас запровадили на місце авдієнції. Там ми довідалися, що Папа радо прийняв би на приватній авдієнції представників нашої групи. До того вибрано: комендантку пл. сен. Таню Онищук, пл. сен. Богдана Онищука, пл. уч. Аркадію Кидонь, пл. уч. Олександра Гомолу, пл. уч. Ореста Лебедовича, пл. уч. Ореста Бабія.

В часі приватної авдієнції з Папою представники зробили спільну знімку й дістали золоті вервочки. Коли прийшов час нашої авдієнції зібралася велика група людей, а пластуни чекали нетерпеливо й почали співати. Нам у відповідь співали інші групи людей з різних країн. Нагло всі почали кричати і плескати — показався Папа. Пластуни з відкритими очима та устами дивилися вгору — промовляв Голова Церкви. Після того Папа Іван Павло II вичислював групи, які зібратися на авдієнції та вітав їх у різних мовах. Як Папа представив Пласт, пластуни почали голосно кричати і плескати. Деякі юначки були дуже зворушені і мали сльози в очах, як почули слова Папи до нас українською мовою. Як Папа скінчив свою промову до нас, ми йому кликнули тричі "СКОБ" і заспівали "Многая літа".

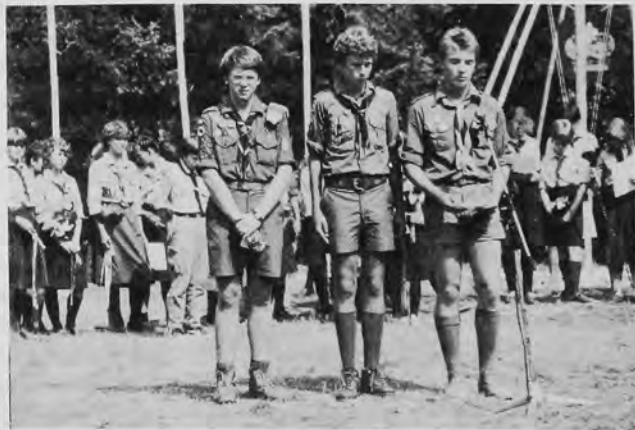
Під час співу було пізнати, що Папа був дуже зворушений. Поволі авдієнція доходить до кінця. Папа нас поблагословив і відійшов. Біля нас люди вже почали відходити, але спів і оплески ще лунали.

Я думаю, що ця зустріч з Папою буде пам'ятна не лише для тих, що мали з ним приватну авдієнцію, але для всіх присутніх.

пл. уч. Христя Наліцінська, Вінніпег

Юначки обідають на ЮМПЗ 83 в Німеччині

Юнани в часі виступу м'єльоденлямації на ЮМПЗ 83 в Німеччині

ПРИВІТ ВІД ЗИМОВОГО ПАБОРУ 7-ГО КУРЕННЯ ІМ. СВЯТОСЛАВА ЗАВОЙОВНИКА ЖОВТИЙ СЛІГ 1984

м. пр.х. Анатолій
Філан Заремський.
м. пр.х. Михайло Конвалюк
Тарт "Вуйко Василь" Темпак.
Пісн "Вуйко Василь" Горський
Тх. Тх. Мисак
Темпак

Іск. Прис. Василь Басмача
сі ти Борислав Білиця і др.
ЗВ'ЯЗКОВИЙ
сі ти Тетяна Куценко - дитина
Заступник

СКОБ ІДУ НА ВИ НЕ ЇЖМЕ ЖОВТЮГО СЛІГУ

МАНДРІВКА ПО ЄВРОПІ

З Торонта ми виїхали спізнено. Летіли сім і пів години. З летовища в Амстердамі поїхали до гостинниці, коротко спали. Амстердам — це цікаве місто, цікаві люди. Вони дивно вбираються. Ми плавали великими човнами по каналах Амстердаму. Під час цього бачили майже ціле місто, його цікаві й різноманітні будинки. Єдина річ, що мені не подобалася в Амстердамі — це був харч в гостинниці. Ми всі були схудли, але була можливість купити морозиво в гостинниці. Були ми в Амстердамі 3 дні, а звідси поїхали до Ротенбургу.

пл. уч. Оленна Ганьківська,
Торонто

Пишу з Парижу. Тут є краса! Перше дещо про Європу. Мені дуже тут подобається, я хочу тут жити! Тут є так багато цікавих місць, будинків і всього. Нині ми відвідали славний Версаль, де жив король Людовик XIV. Коли мав п'ять років, вже

був королем, а в двадцять п'ять років став володарем. Його палата величезна. І я не знаю, як він там міг жити, я б там згубилася. Краса довкола! Довкола палацу чудовий краєвид, квіти і дерева. Ми там крутилися дві години — то було варту.

Обідати ми пішли до грецького ресторану. Їжа в Європі апетитна. Я думала, в Європі змарнію, але я заїдаю шоколяду, п'ю вино і їм багато. Я згрубла!

Тепер я покарана за мову. Але не журіться, все в порядку. Я, Тамара і Надія з Нью Джерсі пішли до дуже гарного ресторану (ми мали дозвіл). Але ми замовили шампанське (дуже добре!), була велика пляшка. Ми це зробили, бо хотіли святкувати приїзд до Європи, до Парижу. Ми розмовляли й слухали музику. О десятій годині ми мали бути назад, але спізналися, бо заблудили. Питалися за адресою гостинниці, але ніхто не розумів, всі тут говорять тільки по-французькому. Коли ми нарешті знайшли гостинницю, подруга чекала на

нас. Мені було соромно. Наша кара була — ми не мали дозволу цілий день і мусіли написати батькам, що сталося. О, а я забула сказати, що ми були дуже веселі, коли увійшли до гостинниці — не п'яні, але дуже веселі. Не турбуйтеся, нам було весело, може завесело. Я вже була покарана, так, що батьки не мусять мене карати, можуть сварити, але вже не карати.

Як в Едмонтоні? Як бабуса? Чи ти поцьомала Алексіс за мене? Чи вона виросла? Як Любо і Мімі? Хата велика? Я їм написала довгого і цікавого листа. Передай привіт Борисі і Родині. Я вже мушу йти, бо зараз є нічна тиша.

Па, па! Цьом Ліда з Едмонтону

ЗУСТРІЧ В ЄВРОПІ

В Європі мені подобався Амстердам. Люди там дивно вбираються, але це їх одяг народний, вони його люблять.

Друге місто, що мені подобало-

ся — був Рим. Найліпше було те, що ми побачили Папу! Коли я його побачила, я так тішилася, що аж планала! Мені також подобалася церква Св. Петра. Така вона прекрасна, як небо. Також подобалася мені Венеція, бо там ми плавали гондолами. Інші міста, що мені запам'яталися своєю красою, це Ротенбург. Це маленьке містечко, в ньому вузькі вулиці, дороги, легко можна серед них загубитися. Але я не загубилася. Помпеї — дивне місто, але дуже цікаве!

Я дуже багато навчилася і досить багато знімок зробила. Мені дуже прикро, коли думаю, що час повертатися додому!

ІТАЛІЯ ОЧИМА ПЛАСТУНІВ

Венеція

Прогулянка пластунів з Північної Америки і Європи почалася після ЮМПЗ-1983 в Голландії біля Мюнхену. Ми виїхали нашим великим "Васміром" до Венеції — місто романів і любови. Гондолею доїхали до нашої гостинниці й бачили гарний вигляд міста вночі.

Другого дня поїхали на острів Морано, щоб побачити як виробляють всілякі фігурки з скла. Це було дуже цікаве. По обіді відвідали площу Св. Марка. Ввечері вона дуже гарно виглядає тому, що ціла освічена, музика грає й чути гамір. Тут ми побачили Базиліку Св. Марка. Вона є дуже гарна. Малюнки на стінах — це мозаїка. Тут є дуже старі чаші й надильниці й багато всього цікавого.

В дозвіллі пішли ми щось перекусити. Я пішов до одного ресторану, де всі італійці крутилися й їли свої "піци" і пили "кон".

Чівітелля Альфедена

Другого дня поїхали ми до маленького села Чівітелля Альфедена. Подорожі дуже гарні краєвиди Італії, Альпи й полонини. Приїхали дуже пізно (по вечері) і пішли відразу спати. Наступного дня ми прали свої речі, а по обіді пішли на прогулянку.

Рим

У Римі зустрілися ми з українцями з цілого світу під час відвідин Папи. Папа говорив до нас по-українськи, дякував нам за "гарний привіт від українських пластунів". По обіді були ми на молебні в нашій Катедрі Св. Софії.

Юначки на збірці ЮМПЗ 83 в Німеччині

Відвідували ми Колізей, площу Св. Петра, Базиліку Св. Петра, Еспанські сходи, фонтан Треві. Колізей дуже цікавий, але те, що там відбувалося колись — не було гарне. Гарне враження в мене від площі Св. Петра і Базиліки Св. Петра, Еспанські сходи мене не дуже цікавили, але фонтана гарна, ми її оглядали ще ввечері.

Піза

З Риму поїхали до Пізи. Ми там оглянули й лазили на схилену вежу. Звідси поїхали до Луки. Подорож була дуже довга, приїхавши, пішли відразу спати. Вранці була прогулянка на гору біля нашої гостинниці. Лишень друг Ігор Черник (з Нью-Йорку) і пл. уч. Павло Стефанишин (Міннеаполіс) — наші "вар'яти" тани вийшли на гору серед граду і дощу. Іздили ще на одну гору побачити славні водопади. Вони не були такі цікаві, бо цього року не було багато дощів.

Манастир, де ми перебували, був близько Колізею. Відвідуючи Ватиканський музей, бачили гарні картини Рафаеля і Михайла Ангела. Бачили фонтан в Тіволі, а ввечері ходили по вулицях і бачили площу Венеція, яку збудував Мусоліні. А далі їхали до Луки, були на італійській Рів'єрі, купалися, панувалися до дальшої подорожі до Манвілеру у Франції.

Адьо Гавалешна

ДВА ГЕРОЇ І ШІСТЬ "ФЛЯНІВ"

Була собі висока гора. Стояла в Абрुцці біля села Чівітелля Альфедена, де ми ночували. Мали ми видрапатися на вершок гори. Але змогли це зробити тільки два герої — ст. пл. Ігор Черник і пл. уч. Павло Стефанишин. Ми вилізли до 3/4 гори, одна група там залишилася, а решта вилізла до 4/5 останньої четвертини гори. Раптом дощ, потім град. "Флянки", які завжди по-заду, які залишилися на 3/4 гори, здобулися на те, що перші зішли з гори. Навіть не дбали про одяг, вони бігли, падали, котилися по болоті, брудилися. А наші два герої не зважали на дощ, вилізли на гору (чи вилізли? Ми їх не бачили!!!). А ми вправляли спів "Вічна пам'ять", приготувалися до думки, що їх блискавка втрапила, але дарма, бо коли перестав іти дощ, вони вже були внизу.

Ввечері наш провідник Богдан Оніщук відзначив наших двох героїв і покарав шістьох "флянків": Оксану Андрушків, Наталку Дармограй, Оленку Ганьнівську, Марту Куропась, Марту Стефанюк, Талю Калимон. Вони мали раненько багані двох героїв перенести з готелю до автобусів. То не була правдива кара, бо "флянки" радо виконали це завдання й приготували пісню, яку заспівали Ігореві, якого всі дівчата любили. Наші "флянки" були горді, такими вони й залишилися.

пл. уч. А. Гамола

пл. уч. Н. Панчун

Новачки в часі своєї сценки ЮМПЗ 83

Усі світлини виконав пл. сен. М. Гільтайчук

ДЕЩО З ІСТОРІЇ ДРУГОГО КУРЕНЯ В НІМЕЧЧИНІ

Пфорцгайм, 14 травня 1983 року: Курінна Рада ухвалює створення Підготовчого Куреня УПЮ ім. Андрія Гарасевича в Німеччині. Вона вибирає барви куреня і його провід та рішає остаточно, яку він матиме мету.

Довго не було куреня в Німеччині. До того часу існували чотири самістійні гуртки, розсіяні по цілому краю, які стрічалися лише два рази в році, на літніх та лежачарських таборах. Щоб посилити зв'язок між гуртками, Осип Спех взяв собі за ціль подбати про створення куреня в Німеччині, хоч йому було ясно, що провадити такий курінь буде дуже тяжко, бо віддаль між гуртками велика: кілька годин їзди автом. Та не зважаючи на ці труднощі, юначки й юнаки були захоплені цією ідеєю і підтримували його плян. Довго тривало полагоджування усіх формальностей, але врешті дійшло до першої Курінної Ради.

Вже кілька тижнів скорше гурткові післали до Крайової Пластової Старшини в Німеччині листа з проханням, назначити на зв'язкового ст. пл. Богдана Сотурчана. Ця пропозиція була потверджена.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Починаючи з січня 1984 р., Володимир Климків, довголітній диригент хору ім. О. Кошиця у Вінніпезі і член дирекції Осередку Української Культури й Освіти, почав працювати над архівами Олександра Кошиця, видатного українського диригента, композитора і музиколога. Основною метою цього проєкту — зібрати музичну, епістолярну й взагалі всю писемну спадщину О. Кошиця, що порозкидана по Україні, в деяких країнах Європи і в Америці.

У пляні є видати недруковані музичні твори, вибрані листи і статті, а також зібрати та опублікувати бібліографію його музичних творів. Проєкт розрахований щонайменше на 2-3 роки. Дорадником цього проєкту буде музиколог і знавець спадщини О. Кошиця, д-р Павло Маценко.

Заклинаємо, отже, кожного, що має будь-які манускрипти, листи, старі друки музичних творів, чи будь-які інші матеріяли О. Кошиця, або про О. Кошиця, прошу ласкаво звернутися на адресу:

W. Klymkiw
c/o Ukrainian Cultural & Educational Centre
184 Alexander Ave. East
Winnipeg, Man.,
Canada R3B 0L6

Іменування пластунами снобами Адріяна Мандзія із ЗСА і Осипа Спеха з Німеччини під час ЮМПЗ 1983 р. в Німеччині. Стоять зліва: голова ГПБ пл. сен. Любомир Романив, Начальний Пластун пл. сен. Юрій Старосольський, голова КПС в США пл. сен. Евстахія Гойдиш, голова КПС в Німеччині пл. сен. Маруся Саян, бунчужний ЮМПЗ ст. пл. Борис Гудзяк

Приміщення для першої Курінної Ради було наче вимріяне: панство Дем'яніви, які мають двох синів і одну дочку в юнацтві, прийняли цілий курінь в своєму помешканні в Пфорцгаймі; це місто лежить між Франкфуртом і Мюнхеном, де живе велика частина пластунів-юнаків, які будуть належати до куреня. Пані Оля Дем'янів прийняла курінь обідом і тортами так щедро, що всі аж "тріскали". По обіді ми повбирали однострої і зустрілися в світлиці, де зв'язковий Богдан Сотурчан відкрив першу Курінну Раду молитвою, пластовим гимном і гаслом тричі "СКОБ".

Курінним обрано ініціатора, тоді ще пл. розв. Осипа Свеха, а курінним суддею і водночас писарем пл. розв. Степана Дем'яніва. На курінні хустки і прапор обрано такі барви: бордове і металево-синє. Мета куреня і загальний план праці: "Зв'язок між гуртками і поширення практичного пластування". Достосовуючись до мети куреня, обрано патроном куреня Андрія Гарасевича, який був не лише видатним українським поетом, а також великим приятелем природи й захопленим альпіністом. Андрій Гарасевич народився 1917 р. у Львові, виріс на Закарпатті, студіював в Празі, а опісля виїмігрував до Німеччини, де в 1947 р. трагічно загинув під час мандрівки в гори.

Незабаром курінь почав активну працю, — 19 червня 1983 р. зорганізував в Кенігсдорфі на Гохлянді (де щорічно відбуваються літні табори) Свято Весни, на яке з'їхалися пластуни з цілої Німеччини і брали участь у тереновій грі та різних веселих забавах.

Наближався табір, а ще й Ювілейна Міжкrajова Пластова Зустріч, на яку мали приїхати також Начальний Пластун, голова Головної Пластової Булави і представники Крайових Пластових Старшин. Треба було гідно репрезентувати український Пласт в Німеччині. В день відкриття табору курінний роздав членам нові хустки, які на ЮМПЗ мали великий попит між пластунами з інших країн. Наш курінь, затверджений Крайовою Пластовою Старшиною, одержав число II — римське з тої причини, що курінь є мішаний, а число два тому, що давно був в Німеччині курінь число один, який однаке перестав існувати.

Юнаки на Службі Божій, ЮМПЗ 1983, між ними члени куреня УПЮ з Німеччини

Начальний Пластун підпалює прощальну ватру на ЮМПЗ 1983 в Німеччині

До ЮМПЗ Максим Щепко склав першу пластову пробу й був запрошений; Михась Салаяк, Андрій Дем'янів, Ждан і Степан Спех закінчили другу пластову пробу і були іменовані пластунами-розвідувачами.

Осип Спех здобув третю пластову пробу, а за ініціативу створення II куреня УПЮ в Німеччині ім. Андрія Гарасевича дістав Перше Пластове Відзначення; особливо святочний момент був, коли він під час закриття ЮМПЗ, поруч з Адріаном Мандзієм зі ЗСА, одержав посвідку третьої пластової проби і gratуляції голів КПС, Начального Пластуна і проводу ГПБ та ЮМПЗ.

Ще перед табором заплановано, що курінь організує імпрезу, на якій

буде висвітлювати прозорки з ЮМПЗ 1983. Степан Дем'янів, який має дуже добрий фотографічний виряд і робить гарні знімки, перебрав на себе функцію підготувати цей пункт програми. Імпреза, на якій ми висвітлювали прозорки, був традиційний Андріївський Вечір в Мюнхені, водночас це була наша перша курінна забава. Ми довго і трохи зі страхом підготовлялися до неї. Проект запрошення виготовив Михась Салаяк дуже гарним і рівномірним письмом. Українську музику до танців заздалегідь набрали на насети Михась Салаяк, Осип Спех і Степан Спех. Дівчата і мами пластунів підготували дуже смачний буфет, за який відповідали під час забави Таня Чорній, Петро

Гільдебрант і Оксана Чорній. Розсилка запрошень і всі переговори з парафією були в руках Степана Спеха. Усі закупи полагодили Михась Салаяк і його тато п. Іван Салаяк.

Врешті надійшов день забави: 10 грудня 1983 р. В обід члени гуртка "Гіпопотами" з Мюнхену стрінулися в парафіяльній залі, щоб її прикрасити. Незадовго приїхали члени гуртка "Анулі". Ввечорі почала зала наповнюватися, а пізніше — переповнюватися. Люди, прочитавши на запрошеннях, що молоді пластуни організують забаву, прийшли подивитися, що з того вийде.

Великою честю для нас було, що пані Оля Пеленська, "Пластова Мама", прийняла наше запрошення і згодилася сидіти при вході.

Вечір зачався ворожбами. Хто хотів, міг підійти до одної з ворожок і вона з руки, з карт, чи воском ворожила майбутнє. Опісля курінний пл. скоб Осип Спех привітав гостей, розповів про курінь і подав короткий життєпис Андрія Гарасевича, закінчуючи його поемою "Золотіє листя". Наступною точкою в програмі було висвітлення прозірок з ЮМПЗ. Юнаки скоро збудували екран, поставили апарат і Степан Дем'янів показував прозірки, даючи деякі пояснення. Зала з цікавістю дивилася на іноді дуже влучно схоплені ситуації, а учасники табору мали нагоду ще раз пережити перебіг Зустрічі.

Після показу прозірок, конференсьє Степан Спех вийшов на сцену і між іншим заповів, що КПС ще має на продаж сорочки з емблемою ЮМПЗ 83 і обіцяв їх запрезентувати гостям. Ще під час його мови Михась Салаяк пустив зовсім тихо музику "канкан" Жана Оффенбаха. Коли заповідач скінчив говорити, музика стала голосніша і на сцену вбігло сім новачок, убрані в ті сорочки з ЮМПЗ в усіх кольорах, та затанцювали "канкан". Тому що сорочки були на них кілька чисел за великі, вони могли їх вбрати як міні-суконочки і солодко в них виглядали. Гості прийняли їх не лише оплесками, але навіть тупотінням, бо такого виступу "грізетон" у нас ще ніколи не було. Цю ідею мав їх братчик Панцьо (пл. розв. Степан Спех), який навчив їх танцювати "канкан". Їхній виступ був несподіванкою навіть для членів куреня, бо про це ніхто не знав, крім

двох "довіренних": курінний Осип і "капельмайстер" Михась. Безпосередньо після цього почалися танці. Аранжером був Ждан Старух, одягнений "по-фаховому" в темному убранні, з великим жовтим котильйоном; він спеціально на забаву приїхав з Відня. Музику до танців, переважно українські пісні, але також і модерні, пускав Михась Салаяк, який цілий вечір провів при апаратах і тим у великій мірі причинився до успіху забави. Гості так добре бавилися, що місце до танців майже все було заповнене і забава тривала далеко поза північ.

Дарма, що було багато різних труднощів, які треба було побороти, кінець-кінцем ми всі були задоволені і тішилися нашим успіхом. Ми особливо вдячні Крайовій Пластовій Старшині, зокрема голові пл. сен. Марусі Салаяк, за цінні й практичні поради та поміч в організуванні вечора.

Тому, що ми всі завзяті лещатарі — щороку буваємо на лещатарському таборі — ми рішили зробити курінну прогулянку на лещатах. І тут ще раз нам пощастило, бо панство Дем'янів знову відкрили свою гостинну хату для українських пластунів і ми мали нагоду зустрітися з нашими приятелями. В п'ятницю ввечорі, 17 лютого 1983 року, ми з'їхалися до

Пфорцгайму. Раненько наступного дня, зараз після снідання, пан Дмитро Дем'янів і Михайло Ясинецький завезли всіх автами під гору "Чорного Лісу", де нас очікував прекрасний сніг і чудове сонце. Піднявшись ліфтом на вершок, можна було з'їжджати або скоро по стрімкій горі, або вибрати легшу трасу, зате романтичну, через ліс. День був такий гарний, що ми щиро жалували усіх тих, які не могли поїхати з нами. Вернувшись назад, пані Оля Дем'янів привітала нас варениками і вони нам особливо добре смакували! Хоч втомлені були ми, але ніхто не хотів відразу йти спати. При горішках і несах ми весело перевели вечір. У неділю після снідання ми розпрощалися з господарями й поїхали додому.

II Курінь УПЮ в Німеччині ім. Андрія Гарасевича існує вже майже цілий рік. Поодинокі члени його перейдуть цього року до УСП, але курінь не зменшиться, бо до нього придуть два молодші юнацькі гуртки, які тепер є самостійні. Ми переконані, що наш Курінь ще краще розвине свою працю, згідно з прийнятою метою, втримувати зв'язок між гуртками й розвивати практичне пластування.

пл. розв. Степан Спех

Лещатарська курінна прогулянка до "Чорного Лісу" в Німеччині взимку 1984 року. Зліва стоять: пл. розв. Степан Дем'янів, пл. уч. Петро Гільдебрандт, пл. розв. Степан Спех, пл. розв. Михайло Ясинецький, пл. скоб Осип Спех (курінний), пл. розв. Андрій Дем'янів, ст. пл. Богдан Сотурчан (зв'язковий)

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
вишкар

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Внесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА

в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,

2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ

СВОЇ ОЩАДНОСТІ

у Пластовій Кредитівці!

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централь: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання пома-
гати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — TEL. 537-5572
2466 Dundas St. W., Toronto, Ont. Canada M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.
4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

**І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
"САМОПОМІЧ"**

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

*Години урядування: понеділки і п'ятниці
від год. 6-ої до 9-ої вечора;*

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авто та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим oprocentуванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

*Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.*

229 Говп Авеню * Пассейк, Н. Дж. * Тел.: (201) 473-5965

"... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:
2184-C Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
*... добре також коли щадить в українській установі
найоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"*
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303